SFS 1974:371

Lag (1974:371) om rättegången i arbetstvister

Om författningen

Prop. 1974:77, InU 1974:16.

Utfärdad den 31 maj 1974

Omtryckt i SFS 1977:530

Karnov kommentarerna uppdaterade:

Kommentaren uppdaterad per 1 januari 2025

Kommentaren uppdaterad per 1 juli 2024

1 kap. Lagens tillämpningsområde

1 kap. 1 §

Denna lag äger tillämpning på rättegången i tvister om kollektivavtal och andra tvister rörande förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare (arbetstvister).

Gemensamt med arbetstvist får handläggas även annan tvist mellan samma eller olika parter, om rätten med hänsyn till utredningen och övriga omständigheter finner sådan handläggning lämplig. När skäl därtill föreligger, kan rätten åter särskilja målen.

1 kap. 2 §

Denna lag tillämpas inte på

- 1. mål som enligt lag får upptas endast av en viss tingsrätt eller som ska handläggas av en tingsrätt i en annan sammansättning än som anges i rättegångsbalken,
- 2. mål som ska handläggas av tingsrätt med tillämpning av konkurslagen (1987:672) eller lagen (2022:964) om företagsrekonstruktion,
- 3. mål om skadestånd i anledning av brott, om talan förs i samband med åtal för brottet,
- 4. mål om ersättning för yrkesskada, när tvisten inte rör kollektivavtals rätta innebörd,
- 5. mål som avses i 1 kap. 4 § 1 och 3 lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar, och
- 6. mål som avses i artikel 81 i rådets <u>förordning (EG) nr 6/2002</u> om gemenskapsformgivning och artikel 124 i Europaparlamentets och rådets <u>förordning (EU) 2017/1001</u> om EU-varumärken.

Lagen ska inte tillämpas på mål som rör arbetstagare som avses i <u>1 §</u> lagen (1994:260) om offentlig anställning, när tvisten gäller

- 1. fråga som rör anställning av arbetstagare utan att enbart avse tvist om kollektivavtal,
- 2. tjänstgöringsskyldighet för ordinarie domare enligt lagen (1994:261) om fullmaktsanställning.

Lagen ska inte heller tillämpas på andra mål som rör arbetstagare hos arbetsgivare med offentlig ställning, när tvisten gäller en fråga som är reglerad i lag eller annan författning och det i samma författning föreskrivs att beslut i frågan får överklagas till regeringen, en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet.

1 kap. 3 §

Tvist som ska handläggas enligt denna lag får i stället genom avtal hänskjutas till avgörande av skiljemän. Detta gäller dock inte fall som avses i 31 § första eller tredje stycket lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet. Inte heller får avtal som före tvistens uppkomst träffats om att tvisten ska avgöras av skiljemän utan förbehåll om rätt för parterna att klandra skiljedomen, göras gällande i tvist om föreningsrätt eller i tvist enligt

lagen (2002:293) om förbud mot diskriminering av deltidsarbetande arbetstagare och arbetstagare med tidsbegränsad anställning, eller

diskrimineringslagen (2008:567).

2 kap. Domstolarna i arbetstvister

2 kap. 1 §

Arbetsdomstolen ska som första domstol ta upp och avgöra tvist som väcks av arbetsgivar- eller arbetstagarorganisation eller av arbetsgivare som själv slutit kollektivavtal, om målet gäller

- 1. tvist om kollektivavtal eller annan arbetstvist som avses i lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet,
- 2. arbetstvist i övrigt under förutsättning att kollektivavtal gäller mellan parterna eller att enskild arbetstagare som berörs av tvisten sysselsätts i arbete som avses med kollektivavtal vilket arbetsgivaren är bunden av.

Arbetsdomstolen är behörig domstol enligt första stycket även när kollektivavtal tillfälligt inte gäller.

Gemensamt med arbetstvist enligt första eller andra stycket får handläggas även annan arbetstvist mellan samma eller olika parter, om domstolen med hänsyn till utredningen och övriga omständigheter finner sådan handläggning lämplig. När det föreligger skäl, kan domstolen åter särskilja målen.

Arbetsdomstolen är alltid behörig att som första domstol ta upp och avgöra en tvist om stridsåtgärd som avses i <u>41</u>, <u>41 b</u> och <u>41 c</u> §§ lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet.

2 kap. 2 §

Annan arbetstvist än som avses i 1 § skall upptagas och avgöras av tingsrätt.

Talan som avses i 1 § och som föres av arbetsgivare, som själv slutit kollektivavtal, eller av arbetsgivar- eller arbetstagarorganisation för egen del får väckas vid tingsrätt i stället för vid arbetsdomstolen. Är svaranden organisation, eller skulle enligt 4 kap. 5 § andra stycket organisation ha stämts in om tvisten hade väckts vid arbetsdomstolen, får det dock ske enbart med stöd av sådant avtal som anges i 10 kap. 16 § rättegångsbalken.

I arbetstvist enligt första eller andra stycket får arbetsgivaren sökas vid rätten i den ort där arbetstagaren har sitt hemvist.

2 kap. 3 §

Arbetsdomstolen är överrätt vid överklagande i mål som enligt 2 § tagits upp av tingsrätt.

Att i visst fall ett beslut som meddelats av annan myndighet än tingsrätt kan överklagas hos Arbetsdomstolen följer av lagen (1969:93) om begränsning av samhällsstöd vid arbetskonflikt.

Arbetsdomstolen prövar klagan över domvilla i fråga om tingsrätts avgörande i mål som avses i <u>2 §</u> och i fråga om de avgöranden av annan myndighet som avses i andra stycket. Frågor om resning och återställande av försutten tid beträffande sådana avgöranden prövas av Högsta domstolen.

2 kap. 4 §

Mot arbetsdomstolens dom eller beslut får talan ej föras.

2 kap. 5 §

Har talan väckts vid tingsrätt av medlem i arbetsgivar- eller arbetstagarorganisation och kan organisationen enligt 18 och 4 kap. 58 föra denna talan vid arbetsdomstolen, skall organisationen beredas tillfälle att uppge om den vill föra talan där. Detsamma gäller när tvist om kollektivavtal väckts vid tingsrätt av den som har varit medlem i arbetsgivar- eller arbetstagarorganisation som slutit avtalet. Förklarar därvid organisationen att den vill föra talan vid arbetsdomstolen, skall målet överlämnas dit.

Har i annat fall än som avses i första stycket mål, som enligt <u>1 §</u> skall upptagas och avgöras av arbetsdomstolen, väckts vid tingsrätt, skall det på yrkande av part överlämnas till arbetsdomstolen. Har målet avgjorts av tingsrätt och därifrån fullföljts till arbetsdomstolen, skall det på yrkande av part företagas till handläggning som om talan hade väckts där.

I fall som avses i första eller andra stycket skall talan anses väckt vid arbetsdomstolen, när ansökan om stämning inkom till tingsrätten.

2 kap. 6 §

Har talan väckts vid arbetsdomstolen av medlem i arbetsgivar- eller arbetstagarorganisation, eller i tvist om kollektivavtal av den som varit medlem i organisation som slutit avtalet, och förklarar ej organisationen att den vill föra talan där enligt 1 § och 4 kap. 5 §, skall målet på yrkande av part hänvisas till tingsrätt som är behörig. Detsamma gäller om arbetsdomstolen i annat fall finner sig icke vara behörig enligt 1 § att pröva talan som har väckts där.

Meddelas i arbetsdomstolen beslut, varigenom viss tingsrätt förklaras icke vara behörig att upptaga mål som har väckts vid tingsrätten, skall arbetsdomstolen på yrkande av part hänvisa målet till annan tingsrätt som är behörig.

Har skilda domstolar genom beslut som vunnit laga kraft funnits obehöriga, skall arbetsdomstolen, om den finner någon av dem vara behörig, på ansökan av part hänvisa målet till den tingsrätt, som bort upptaga målet. Sådan ansökan skall göras inom en månad från den dag då det sist meddelade beslutet vann laga kraft.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller ej, om domstols bristande behörighet beror på att målet ej skall handläggas enligt denna lag.

2 kap. 7 §

Finner hovrätt eller högsta domstolen att dit fullföljt mål rätteligen skulle ha fullföljts till arbetsdomstolen, skall målet överlämnas till denna domstol.

Finner arbetsdomstolen att dit fullföljt mål rätteligen skulle ha fullföljts till hovrätt, skall arbetsdomstolen överlämna målet till vederbörande hovrätt.

2 kap. 8 §

Mot beslut varigenom mål överlämnats till arbetsdomstolen får talan ej föras. Har annan domstol än högsta domstolen överlämnat målet, skall arbetsdomstolen, om den finner sig icke vara behörig, visa målet åter till den domstol som överlämnat det.

3 kap. Arbetsdomstolens sammansättning m.m.

3 kap. 1 §

Arbetsdomstolen består av högst fyra ordförande, högst fyra vice ordförande samt sjutton andra ledamöter. En av ordförandena ska vara chef för domstolen.

Ledamot ska vara svensk medborgare och får inte vara underårig eller i konkurstillstånd eller ha förvaltare enligt <u>11 kap.</u> 7 § föräldrabalken. Innan en ledamot börjar tjänstgöra i Arbetsdomstolen, ska han eller hon ha avlagt domared.

För annan ledamot än ordförande ska det finnas högst tre ersättare. Det som sägs i denna lag om ledamot gäller även ersättare, om inte annat särskilt anges.

I lagen (2010:1390) om utnämning av ordinarie domare finns bestämmelser om utnämning av ordförande tillika chef och övriga ordförande i domstolen. Övriga ledamöter och ersättare förordnas av regeringen för tre år.

3 kap. 2 §

Ordförande, vice ordförande och tre andra ledamöter utses bland personer som ej kan anses företräda arbetsgivar- eller arbetstagarintressen.

Ordförande och vice ordförande skall vara lagkunniga och erfarna i domarvärv.

De tre andra ledamöterna skall ha särskild insikt i förhållandena på arbetsmarknaden.

3 kap. 3 §

Av övriga fjorton ledamöter utses fyra efter förslag av Svenskt Näringsliv, två efter förslag av Sveriges Kommuner och Regioner, en efter förslag av Arbetsgivarverket, fyra efter förslag av Landsorganisationen i Sverige, två efter förslag av Tjänstemännens Centralorganisation och en efter förslag av Sveriges akademikers centralorganisation.

Vad som i första stycket sägs om utseende av ledamot ska tillämpas på utseende av ersättare för sådan ledamot.

Förslag till ledamöter och ersättare ska uppta minst dubbelt så många personer som de som ska utses med ledning av förslaget. Har sådant förslag inte avgetts, förordnar regeringen ändå ledamöter och ersättare till föreskrivet antal.

3 kap. 4 §

Är ordförande hindrad att tjänstgöra, får vice ordförande inträda i ordförandes ställe. Ersättare för vice ordförande får dock inträda i ordförandes ställe endast vid handläggning som avses i 7 §.

Är annan ledamot än ordförande hindrad att tjänstgöra i visst mål, inträder ledamot eller ersättare som utsetts på motsvarande sätt. Därvid anses ledamöter som utsetts efter förslag av Sveriges Kommuner och Regioner och Arbetsgivarverket ha utsetts på samma sätt.

Kan ledamot eller ersättare inte tillkallas enligt andra stycket, får ordföranden i målet kalla annan lämplig person att tjänstgöra som tillfällig ersättare.

3 kap. 5 §

Ledamot har rätt att bli entledigad, om särskilda omständigheter föranleder det. Avsägelse av uppdraget prövas av regeringen. Avgår ledamot, förordnar regeringen annan för återstoden av den tid, för vilken ledamoten varit utsedd. Därvid äger bestämmelserna i 2 och 3 §§ motsvarande tillämpning.

Ledamot som avgått är skyldig att deltaga i fortsatt behandling av mål, i vars handläggning han förut har deltagit.

3 kap. 6 §

Arbetsdomstolen är domför med ordförande samt högst sex och lägst fyra andra ledamöter. Av de ledamöter som avses i 2 § ska högst tre och lägst en delta. Av de ledamöter som avses i 3 § ska högst fyra och lägst två delta, lika många för vardera arbetsgivarsidan och arbetstagarsidan.

Arbetsdomstolen är även domför med ordförande samt en ledamot för vardera arbetsgivarsidan och arbetstagarsidan

- 1. vid huvudförhandling i mål som saknar betydelse för ledning av rättstillämpningen och även i övrigt är av enklare slag,
- 2. vid avgörande av mål utan huvudförhandling,
- 3. vid behandling av frågor om prövningstillstånd,
- 4. vid annan handläggning som inte sker vid huvudförhandling.

Arbetsdomstolen är vidare domför med tre lagfarna domare

- 1. vid behandling av frågor om prövningstillstånd,
- 2. vid handläggning som avses i andra stycket 2 eller 4, om prövningen i väsentlig grad avser annat än arbetsrättsliga frågor.

Vill någon ledamot vid handläggning enligt andra eller tredje stycket att ett mål ska avgöras eller en viss fråga prövas av domstolen i den sammansättning som föreskrivs i första stycket, gäller ledamotens mening.

3 kap. 6 a §

I mål där ett yrkande helt eller delvis grundas på ett sådant förhållande som avses i diskrimineringslagen (2008:567) gäller bestämmelserna i andra-fjärde styckena i stället för 6 §.

Arbetsdomstolen är domför med ordförande samt fyra andra ledamöter. Av de ledamöter som avses i 2 § ska tre delta. Av de ledamöter som avses i 3 § ska en för vardera arbetsgivarsidan och arbetstagarsidan delta. Domstolen får dock ha en sammansättning med en ordförande och sex andra ledamöter enligt 6 § första stycket, om parterna i målet begär det.

Arbetsdomstolen är vidare domför med tre lagfarna domare

- 1. vid behandling av frågor om prövningstillstånd,
- 2. vid sådan handläggning som avses i <u>6</u>§ andra stycket 2 eller 4, om prövningen i väsentlig grad avser annat än arbetsrättsliga frågor.

Vill någon ledamot vid handläggning enligt tredje stycket att ett mål ska avgöras eller en viss fråga prövas av domstolen i den sammansättning som föreskrivs i andra stycket med en ordförande och fyra andra ledamöter, gäller ledamotens mening.

3 kap. 7 §

Ordförande får ensam på arbetsdomstolens vägnar företa förberedande åtgärder samt

- 1. meddela beslut om avskrivning,
- 2. pröva yrkande om kvarstad,
- 3. meddela beslut om avvisande av mål, om det är uppenbart att rättegångshinder föreligger,
- 4. avvisa bevisning enligt 35 kap. 7 § rättegångsbalken,
- 5. avvisa ny omständighet eller nytt bevis enligt 50 kap. 25 § tredje stycket rättegångsbalken,
- 6. hänvisa mål till behörig tingsrätt enligt 2 kap. 6 § första stycket,
- 7. meddela tredskodom,
- 8. meddela dom över yrkande som har medgivits eller eftergivits,
- 9. stadfästa förlikning,
- 10. utdöma vite som har förelagts part eller någon annan i rättegång.

3 kap. 8 §

Förberedande åtgärder och sådan handläggning som avses i <u>7 §</u> 1 kan enligt ordförandes uppdrag också utföras av annan lagfaren tjänsteman vid domstolen, vilken förordnats därtill av domstolen.

Därutöver kan även handläggning som avses i <u>7 §</u> 6–10 enligt ordförandes uppdrag utföras av sådan annan lagfaren tjänsteman vid domstolen, som efter att ha vunnit tillräcklig erfarenhet förordnats därtill av domstolen.

3 kap. 9 §

Finner arbetsdomstolen vid överläggning till dom eller beslut den rådande meningen avvika från rättsgrundsats eller lagtolkning som den senast antagit, kan domstolen i den sammansättning som föreskrives i <u>6</u> § första stycket förordna att målet eller viss i målet uppkommen rättsfråga skall avgöras av domstolen i dess helhet.

När mål eller viss däri uppkommen fråga avgörs av arbetsdomstolen i dess helhet, skall alla ledamöter eller ersättare för dem delta i avgörandet.

Avgörande som avses i andra stycket kan fattas utan huvudförhandling.

3 kap. 9 a §

När Arbetsdomstolen sammanträder med fler än en lagfaren domare är en ordförande eller en vice ordförande behörig att föra ordet.

Den av de behöriga domarna som har högst befattning ska föra ordet. Bland behöriga domare med samma befattning ska den som har längst tjänstgöringstid föra ordet.

3 kap. 9 b §

En fördelning av mål mellan enskilda domare ska vara baserad på objektiva kriterier som domstolen fastställt i förväg. Fördelningen får inte vara ägnad att påverka målens utgång.

3 kap. 10 §

Närmare bestämmelser om arbetsdomstolens organisation och verksamhet meddelas av regeringen.

4 kap. Rättegången i arbetsdomstolen

Allmänna bestämmelser

4 kap. 1 §

Arbetsdomstolen skall sammanträda på den ort där domstolen har sitt säte. Sammanträde kan även hållas på annan ort, om det av särskilda skäl är påkallat. Sammanträde skall hållas så ofta det behövs för arbetet.

4 kap. 2 §

Omröstning till dom eller beslut sker i den ordning som arbetsdomstolen bestämmer.

4 kap. 3 §

En dom ska meddelas så snart det kan ske. Den ska skrivas under av dem som har deltagit i avgörandet. En kopia av domen ska skickas till parterna samma dag som domen meddelas.

Om en dom skrivs under elektroniskt, ska det göras med en sådan elektronisk underskrift som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG, i den ursprungliga lydelsen.

Första och andra styckena gäller också ett slutligt beslut.

4 kap. 4 §

Berättelser som lämnas vid huvudförhandling under förhör i bevissyfte behöver inte dokumenteras.

Rättegången i arbetsdomstolen som första domstol

4 kap. 5 §

I tvist om kollektivavtal kan organisation, som slutit avtalet, väcka och utföra talan vid arbetsdomstolen för den som är eller har varit medlem i organisationen. I annan arbetstvist som anges i 2 kap. 1 § kan arbetsgivar- eller arbetstagarorganisation som avses i 6 § lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet väcka och utföra talan vid arbetsdomstolen för medlem i organisationen. Vad som finns föreskrivet om part beträffande jävsförhållande, personlig inställelse, hörande under sanningsförsäkran och andra frågor som rör bevisningen skall även gälla den för vilken organisationen för talan.

Vill någon föra talan vid arbetsdomstolen mot medlem eller förutvarande medlem i organisation som avses i första stycket, skall i motsvarande fall som anges där även organisationen instämmas. Organisationen kan därvid svara på medpartens vägnar, om denne ej själv utför sin talan.

Vad som i denna paragraf sägs om organisation gäller även om sammanslutning av flera sådana organisationer. Med medlem avses därvid såväl de anslutna organisationerna som deras medlemmar.

4 kap. 6 §

Talan, som ej innefattar yrkande att motparten skall förpliktas att fullgöra eller underlåta något, skall avvisas om det ej är av avsevärd betydelse för käranden eller den för vilken organisation för talan att sådan fastställelsetalan prövas.

4 kap. 7 §

Talan får ej upptagas till prövning av arbetsdomstolen förrän förhandling, som kan påkallas enligt lagen om medbestämmande i arbetslivet eller som anges i kollektivavtal, har ägt rum rörande tvistefrågan.

Första stycket gäller icke talan enligt 31 § första eller tredje stycket lagen om medbestämmande i arbetslivet och ej heller tvist huruvida stridsåtgärd vidtagits i strid mot lag eller kollektivavtal eller tvist om påföljd för sådan åtgärd. Har i fall som avses i 43 § lagen om medbestämmande i arbetslivet överläggningsskyldighet ej fullgjorts, får arbetsdomstolen dock ej pröva tvisten förrän så skett.

Utan hinder av första och andra styckena får talan upptagas till prövning, såvitt gäller fråga om förordnande för tiden intill dess lagakraftägande dom eller beslut föreligger i målet. Sedan en sådan prövning har skett, skall målet förklaras vilande i avbidan på att förhandling eller överläggning rörande tvistefrågan enligt första eller andra stycket slutförts. Innan sådan förhandling eller överläggning slutförts får målet icke slutligt prövas.

Har förhandling eller överläggning som avses i första eller andra stycket ej ägt rum, får talan ändå upptagas till prövning, om mot förhandlingen eller överläggningen förelegat hinder, som icke berott av käranden.

4 kap. 8 §

Den som vill väcka talan vid arbetsdomstolen skall hos domstolen göra skriftlig ansökan om stämning på motparten.

Förekommer inte anledning att avvisa ansökan, skall domstolen utfärda stämning på svaranden att svara på käromålet. Svaranden får föreläggas att skriftligen avge svaromål enligt <u>42 kap. 7 §</u> rättegångsbalken vid påföljd att tredskodom annars kan komma att meddelas mot honom.

4 kap. 9 §

Utfärdas stämning, skall förberedelse i målet äga rum.

Uteblir båda parterna eller en av dem från sammanträde för muntlig förberedelse eller underlåter svaranden att följa föreläggande att skriftligen avge svaromål vid påföljd att tredskodom annars kan komma att meddelas mot honom gäller vad som föreskrivs i <u>44 kap. 1, 2</u> och <u>7 a §§</u> rättegångsbalken. Finner domstolen med hänsyn till tvistens art eller andra omständigheter i målet att yrkande om tredskodom inte bör meddelas, skall domstolen om den andre parten yrkar det i stället vidta åtgärder för fortsatt förberedelse, om detta kan antas vara till gagn för utredningen, eller sätta ut målet till huvudförhandling. Framställs inte sådant yrkande av parten, skall målet avskrivas.

Underlåter svaranden vid skriftlig förberedelse att komma in med svaromål, och har inte föreläggande som avses i andra stycket meddelats honom, sätts målet ut till huvudförhandling, om inte fortsatt förberedelse kan antas vara till gagn för målets utredning.

4 kap. 10 §

Sedan förberedelsen avslutats, skall arbetsdomstolen företa målet till avgörande så snart det kan ske.

Mål avgörs efter huvudförhandling. Domstolen får dock avskriva eller avvisa mål, meddela tredskodom och dom över yrkande, som medgivits eller eftergivits, samt stadfästa förlikning utan att hålla huvudförhandling.

Domstolen får även i annat fall än som avses i andra stycket företa mål till avgörande utan huvudförhandling, om part begär det och domstolen med hänsyn till tvistens art och övriga omständigheter finner det lämpligt. Mot parts bestridande får mål dock inte avgöras i denna ordning.

4 kap. 11 §

Till huvudförhandling skall part och ställföreträdare för part kallas att infinna sig personligen, om hans närvaro behövs för utredningen. Skall personlig inställelse ske, kan domstolen förelägga vite.

Uteblir båda parterna eller en av dem från sammanträde för huvudförhandling gäller vad som föreskrives i <u>44 kap. 1 §</u> och <u>2 §</u> första stycket rättegångsbalken. Finner domstolen med hänsyn till tvistens art eller andra omständigheter i målet att yrkande om tredskodom ej bör bifallas, skall domstolen på den tillstädeskomne partens yrkande i stället företaga målet till förhandling och avgörande. Framställes ej sådant yrkande skall målet avskrivas.

Kallelse till huvudförhandling skall innehålla erinran om att målet utan hinder av parts utevaro kan på yrkande av motparten företagas till förhandling och avgörande. Erinran om att målet kan avgöras genom tredskodom skall intagas i kallelsen, om domstolen finner att sådan påföljd för utevaro kan komma i fråga.

Uppskjutes påbörjad huvudförhandling, skall förhandlingen fortsättas snarast möjligt. Ny huvudförhandling behöver ej hållas i anledning av sådant uppskov.

Rättegången i arbetsdomstolen som fullföljdsinstans

Jfr 5:3.

4 kap. 12 §

En tingsrätts dom eller beslut får överklagas hos Arbetsdomstolen enligt bestämmelserna i <u>49 kap.</u> rättegångsbalken. Överklagandet skall ske inom den tid som anges i 50 kap. 1 och 2 §§ eller 52 kap. 1 § rättegångsbalken.

4 kap. 13 §

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

- 1. det avgörande som överklagas,
- 2. den ändring i avgörandet som yrkas,
- 3. grunderna för överklagandet,
- 4. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas,
- 5. de bevis som åberopas, och
- vad som ska styrkas med varje bevis.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet.

Vid överklagande av en tingsrätts dom ska klaganden i skrivelsen även ange om han eller hon vill att det ska hållas ett förnyat förhör med ett vittne, en sakkunnig eller en part eller hållas en förnyad syn.

4 kap. 14 §

Har tingsrätten avslagit yrkande om förordnande för tiden intill dess lagakraftägande dom eller beslut föreligger i målet, kan arbetsdomstolen omedelbart meddela sådant förordnande att gälla till dess annorlunda förordnas. Har tingsrätten bifallit yrkande som nu sagts, kan arbetsdomstolen omedelbart förordna att tingsrättens förordnande inte längre skall gälla.

4 kap. 15 §

Sedan målets beredande avslutats, skall Arbetsdomstolen företaga målet till avgörande så snart det kan ske.

Avser överklagandet en tingsrätts dom, får målet avgöras utan huvudförhandling, om någon muntlig bevisning inte skall tas upp och inte heller något annat särskilt skäl föranleder att huvudförhandling hålls.

Avser överklagandet ett beslut, avgörs målet utan huvudförhandling.

4 kap. 16 §

Till huvudförhandling skall part och ställföreträdare för part kallas att infinna sig personligen, om hans närvaro behövs för utredningen. Skall personlig inställelse ske, kan Arbetsdomstolen förelägga vite.

Uteblir klaganden från sammanträde för huvudförhandling, förfaller överklagandet. En upplysning om detta skall tas in i kallelsen till sammanträdet. Har överklagandet förfallit, kan klaganden hos Arbetsdomstolen ansöka om återupptagande av målet enligt 50 kap. 22 § rättegångsbalken.

Uteblir motparten företas målet till förhandling och avgörande utan hinder av hans utevaro, om hans närvaro inte är av betydelse för målets handläggning eller utredning. En upplysning om detta skall tas in i kallelsen till sammanträdet.

Uppskjutes påbörjad huvudförhandling, skall förhandlingen fortsättas snarast möjligt. Ny huvudförhandling behöver ej hållas i anledning av sådant uppskov.

5 kap. Övriga bestämmelser

5 kap. 1 §

Vad som föreskrives i <u>4 kap. 7 §</u> äger motsvarande tillämpning i arbetstvist som med stöd av <u>2 kap. 2 §</u> väckes vid tingsrätt.

Förekommer anledning att kollektivavtal, som slutits av andra än parterna i målet, har betydelse för prövningen av tvisten i målet, skall de parter som slutit kollektivavtalet beredas tillfälle att yttra sig i målet.

5 kap. 2 §

I mål som handlägges enligt denna lag kan förordnas att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad, om den part som förlorat målet hade skälig anledning att få tvisten prövad.

Kostnad för sådan förhandling eller överläggning som avses i 4 kap. 7 § och grundas på lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet eller på kollektivavtal ersättes ej som rättegångskostnad.

Skyldighet för flera medparter att ersätta rättegångskostnad i mål, som upptagits av arbetsdomstolen som första domstol, skall fördelas mellan dem efter vad som är skäligt med hänsyn till deras förhållande till saken och rättegången.

5 kap. 3 §

I allt varom i denna lag ej är särskilt föreskrivet gäller i tillämpliga delar vad som i rättegångsbalken eller annan författning är föreskrivet om rättegången i tvistemål, vari förlikning om saken är tillåten. Därvid skall beträffande rättegången i arbetsdomstolen som första domstol tillämpas vad som är föreskrivet om rättegången i tingsrätt. I fråga om rättegången i arbetsdomstolen som fullföljdsinstans tillämpas vad som är föreskrivet om rättegången i hovrätt. I fråga om de icke lagfarna ledamöterna i arbetsdomstolen tillämpas 12 kap. 3 § andra stycket rättegångsbalken.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

SFS 1974:371

- 1. Denna lag träder i kraft d. 1 juli 1974, då lagen (1928:254) om arbetsdomstol skall upphöra att gälla.
- 2. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift som ersatts genom bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.
- 3. I fråga om mål som inkommit till tingsrätt eller arbetsdomstol före lagen ikraftträdande tillämpas alltjämt äldre bestämmelser. Vad som i denna lag föreskrives om arbetsdomstolens sammansättning skall dock tillämpas i sådant mål, om icke huvudförhandling påbörjats i målet före lagens ikraftträdande.
- 4. Har staten eller arbetsgivare som avses i <u>1 §</u> kommunaltjäntemannalagen (1965:275) före lagens ikraftträdande meddelat beslut angående arbetstagares arbets- eller anställningsvillkor och har arbetstagaren rätt att anföra besvär mot beslutet, får talan ej föras enligt denna lag med anledning av beslutet.

SFS 1974:1092

Denna lag träder i kraft d. 1 juli 1975.

SFS 1976:581

Denna lag träder i kraft d. 1 jan. 1977.

1 kap. 2 § andra stycket i dess äldre lydelse skall tills vidare tillämpas på mål som där sägs, när tvisten rör fråga som får regleras i avtal men är reglerad i annan författning än lag.

Avser tvist omständighet som inträffat före lagen ikraftträdande, tillämpas 4 kap. 7 § första stycket i dess äldre lydelse. Har överläggning som där sägs icke ägt rum före ikraftträdande, skall i stället tillämpas vad som i den nya lagen är föreskrivet om förhandling.

SFS 1977:530

(Omtryck)

Denna lag träder i kraft d. 1 juli 1977. I fråga om mål som har inkommit till tingsrätt eller arbetsdomstolen före ikraftträdandet tillämpas dock alltjämt 2 kap. 1, 2 och 5 −7 §§ i sin äldre lydelse.

SFS 1982:88

Denna lag träder i kraft d. 1 april 1982.

SFS 1987:683

Denna lag träder i kraft d. 1 jan. 1988.

SFS 1991:638

Denna lag träder i kraft d. 1 juli 1991.

SFS 1992:124

Denna lag träder i kraft i fråga om 3 kap. 1 §, såvitt avser antalet andra ledamöter, samt 3 och 9 §§ den 1 juli 1992, och i övrigt d. 1 april 1992.

SFS 1992:441

Denna lag träder i kraft i fråga om 3 kap. 1 §, såvitt avser antalet andra ledamöte, samt 3 och 9 §§ d. 1 juli 1992, och i övrigt d. 1 april 1992.

SFS 1994:1043

Denna lag träder i kraft d. 1 okt. 1994. Har dom eller beslut meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser i fråga om rätten att överklaga och om vad den som vill överklaga skall iaktta.

SFS 1996:1055

Denna lag träder i kraft d. 1 dec. 1996.

SFS 1997:752

Denna lag träder i kraft d. 1 dec. 1997.

SFS 1999:134

Denna lag träder i kraft d. 1 maj 1999.

SFS 2000:164

Denna lag träder i kraft d. 1 juni 2000.

SFS 2000:177

Denna lag träder i kraft d. 1 juli 2000.

SFS 2001:344

Denna lag träder i kraft d. 1 juli 2001.

SFS 2002:295

Denna lag träder i kraft d. 1 juli 2002.

SFS 2003:315

Denna lag träder i kraft d. 1 juli 2003.

SFS 2007:646

Denna lag träder i kraft d. 1 jan. 2008.

SFS 2008:301

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att lagen (2005:696) om ändring i lagen (1974:371) om rättegången i arbetstvister ska utgå.

SFS 2008:302

Denna lag träder i kraft i fråga om 3 kap. 1 § d. 1 juli 2008 och i övrigt d. 1 nov. 2008.

SFS 2008:574

Denna lag träder i kraft d. 1 jan. 2009.

SFS 2008:932

Denna lag träder i kraft d. 1 jan. 2009.

SFS 2010:230

Denna lag träder i kraft d. 15 april 2010.

SFS 2010:1448

Denna lag träder i kraft d. 1 jan. 2011.

SFS 2016:199

Denna lag träder i kraft d. 1 sept. 2016.

SFS 2017:992

Denna lag träder i kraft d. 1 jan. 2018.

SFS 2018:416

Denna lag träder i kraft d. 1 juli 2018.

SFS 2018:500

Denna lag träder i kraft d. 1 juli 2018.

SFS 2020:593

Denna lag träder i kraft d. 30 juli 2020.

SFS 2022:973

- 1. Denna lag träder i kraft d. 1 aug. 2022.
- 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande när ett mål handläggs av tingsrätt med tillämpning av den upphävda lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion.

SFS 2025:308

Denna lag träder i kraft d. 1 juni 2025.